

Νίκος Γόδας «Νενικήκαμεν! Ζήτω οι Ολυμπιονίκες του Σοσιαλισμού. Γεια σας συναθλητές μου»,

Στις 19 Νοεμβρίου του 1948 εκτελέστηκε στο νησάκι Λαζαρέτο της Κέρκυρας ο 27χρονος Νίκος Γόδας προς τιμή του οποίου πρόσφατα το γήπεδο της Χαραυγής στο Κερατσίνι μετονομάστηκε σε στάδιο «Νικόλαος Γόδας».

Γεννήθηκε το 1921 στο Αϊβαλί και από μικρός μπήκε στα βάσανα. Μικρασιατική καταστροφή, πέρασμα στη Μυτιλήνη και από εκεί κατέληξε στην Παλαιά Κοκκινιά στον Πειραιά με μια μικρή ενδιάμεση στάση στην Κρήτη.

Θα φορέσει την ερυθρόλευκη φανέλα της αγαπημένης του ομάδας. Θα αγωνιστεί μαζί με τον Βάζο, τον Αναματερό και άλλους παίκτες θρύλους στον Ολυμπιακό.

Στις 27 Απριλίου οι Γερμανοί εισέρχονται στην Αθήνα.

Ο Γόδας θα είναι πρωταγωνιστής και έξω από τα γήπεδα στην αντίσταση του λαού απέναντι στον κατακτητή. Ο Γόδας έχοντας τον βαθμό του λοχαγού αναπτύσσει έντονη αντιστασιακή δράση συμμετέχοντας στον 5ο επίλεκτο λόχο του ΕΛΑΣ στην Κοκκινιά. Στην 1η γραμμή στη μάχη της Κοκκινιάς στις 7 του Μάρτη του 1944 ως ένας από τους επικεφαλής. Στη μάχη της Ηλεκτρικής στο Κερατσίνι θα βρεθεί και εκεί στην 1η γραμμή στα πολυβολεία. Τον Δεκέμβριο του 1944 θα αντιμετωπίσει με γενναιότητα με τον λόχο του τους νέους εχθρούς του λαού τους Άγγλους στο νεκροταφείο της Ανάστασης.

Ακολουθεί η Συμφωνία της Βάρκιζας στις 12 Φλεβάρη του 1945 και ο αφοπλισμός των αντρών του ΕΛΑΣ. Κάποιοι δεν θα δεχτούν και θα φύγουν στα βουνά μαζί με αυτούς και ο Γόδας. Όμως θα επιστρέψει στον Πειραιά από το Βελούχι σύντομα λόγω προβλημάτων υγείας. Θα τον προδώσουν και θα συλληφθεί τον Φλεβάρη του 1945. Αρχικά θα οδηγηθεί στις φυλακές της Αίγινας. Θα δικαστεί στην δίκη παρωδία που έμεινε γνωστή και ως «Δίκη του Ασύλου της Κοκκινιάς». Στη δίκη αυτοί οι μάρτυρες κατηγορίας ήταν πρώην πράκτορες των Ες-Ες ή ταγματασφαλίτες κουκουλοφόροι με ενεργή συμμετοχή στο Μπλόκο της Κοκκινιάς όπως τα αδέρφια Κασιδιάρη που έδειχναν με το δάχτυλο στους Ναζί τους αγωνιστές κι εκείνοι τους εκτελούσαν επιτόπου.

Στην απολογία του ο Νίκος Γόδας υποστήριξε ότι **«έκανε το καθήκον του ως Έλληνας πατριώτης, πολεμώντας τον εισβολέα και τα «τσιράκια» του»**. Στις 13 Ιουλίου του 1945 θα βγει η προδιαγεγραμμένη απόφαση που θα τον καταδικάζει μαζί με ακόμη 10 συναγωνιστές του σε θάνατο. Ο Γόδας θα μεταφερθεί στις φυλακές Αβέρωφ και από εκεί στις φυλακές των θανατοποινιτών της Κέρκυρας.

Στην τελευταία επικοινωνία με την οικογένειά του έγραψε **«Θέλω να ζήσετε καλά. Πεθαίνω για την πατρίδα και τα ιδανικά μου. Αν κάνετε γιο, να του δώσετε το όνομά μου»**. Οι συγγενείς του τον τίμησαν και ο αδερφός του, Δημήτρης, θα ονομάσει την κόρη του, Νίκη.

Τα ξημερώματα της 19ης Νοεμβρίου του 1948 τον πήραν από το κελί και τον οδήγησαν για εκτέλεση. Ο διευθυντής των φυλακών του προσέφερε για τελευταία φορά το χαρτί με την δήλωση να υπογράψει. Δεν καταδέχτηκε ούτε να το κοιτάξει. Τον πήραν για τον τόπο της εκτέλεσης. **«Νενικήκαμεν! Ζήτω οι Ολυμπιονίκες του Σοσιαλισμού. Γεια σας συναθλητές μου»**, ήταν τα τελευταία λόγια του φεύγοντας από τη φυλακή.

Ο Νίκος Γόδας, εκτελέστηκε ως κομμουνιστής στις 19 Νοεμβρίου του 1948 φορώντας την εμφάνιση του Ολυμπιακού, την ερυθρόλευκη φανέλα.

Όπως ανέφερε στο δημοσίευμα προς τιμήν του Γόδα με τίτλο **«Rebels rojos del Pireu»** (**«Κόκκινοι αντάρτες του Πειραιά»**) στην καταλανική εφημερίδα L' ESPORTIU ο δημοσιογράφος που υπογράφει το κείμενο, ο Ramon Usall, *«πέθανε για τα ιδανικά του, ακουμπώντας ολόκληρη την σύντομη ζωή του στο κόκκινο της τιμής, όπως αυτό το βίωσε τόσο μέσα από την πολιτική, όσο και από την ποδοσφαιρική του ταυτότητα.»*.